

Talk about a bad-ass, Chica.

Heldin all day. Ik twijfel maar het kan geen ander hondje geweest zijn. Want zij was de enige die net loops was geweest. Was weer eens op bezoek in de doggpound. Deze keer bracht ik (meet)apparatuur vanuit NL naar Marokko. Jongens waren een irrigatie-bassin aan het bouwen, en één van de meters was stuk (zout of ph). Die meters kosten een roottje of 5. Maar ze kunnen er niet zonder daar.

Ik naar Eindhoven, dikke tas mee voor een weekje vakantie naar de bergen en die materialen brengen. Ik kom daar aan en lady ahKira is loops, zit de hele dagen alleen opgesloten in andere hokken/ compound dan de rest van die grote honden. Breeding dogs. Heel zielig. Want al het personeel moest daar ook langs om bij kantoren of keuken te komen. Maar die hond krijgt van niemand tijd. Want als er uitgelaten wordt, dan gaat de hele roedel voor. Die maat van me, een van de eigenaren van die boerderij, waarschuwt mij gelijk. Die hond is loops. Laat haar niet los, want dan gaat het gruwelijk mis. okay.

Dus ik ben de hele week met lady ahKira, en op haar aan het passen/ bezig houden. Die grote honden worden "wild" gelaten. Ik snapte dat nooit waarom ze dat deden. Nu wel, grote honden spiegelen zich aan mensen, niet aan kleinere honden in de buurt. Die gaan richting menselijke persoonlijkheid. En die eigenaren wouden dat zo hebben en zien, die ontwikkeling van persoonlijkheid van die grote beesten. Levensgevaarlijk, maar snapte hem, en hun wel. 't Is een keuze.

Maar goed. Die maat van me waarschuwt me, tony, je weet niet wat er gebeurd als die beesten bijelkaar komen en eentje is er loops. Die clan/ roedel wordt hysterisch gek en gewelddadig en bijten alles kapot zodra ze die geur ruiken. Ook hun broertjes en zusjes bijten ze kapot, alles gaat eraan. Jahaaa, toe nou maar. Serieus dat wordt een bloedbad want ze bijten haar ook gewoon dood, zusje of niet.

Dus ik ben de hele week die hond(en) en beesten aan het verzorgen en die jongens bouwen de boerderij af. Ik was al een paar keer in de buurt van de compound geweest met ahKira, en van veraf, just by sight/ smell werden ze al razend.

Ik wou haar af en toe in de buurt brengen zodat ze nog wat contact hadden. Maar dat ging niet, want zelfs op afstand 100 mtr gingen ze al los en blaffen.

Niet normaal meer. Kijk, ik heb weleens, daar, met 4, 5 Marokkanen op twee of drie vechtende kleine hondjes staan intrappen. Was er ook een teefje loops. Zelfs die kleine hondjes voelen niks als ze hormonaal losgaan. Je kan erop trappen wat je wilt, ze zijn helemaal geobsedeerd door die geur. Dat had ik nog wel in mijn achterhoofd, maar kon me niks voorstellen bij die grote honden. En verwachtte ook niet dat ze hun eigen zusje zouden vermoorden. Boy, was I wrong.

Wat gebeurd er, de hele week gaat alles goed. Ik neem ahKira voor een avondwandeling langs de omheiningen en nieuwe hotels op het terrein die aanbouw waren. Daar was alles nog onafgewerkt. Beton op de grond was nog ribbelig voor de afwerkklagen etc. Een rij kamers/ kantoren was in aanbouw on groundlevel. Vier of vijf kamertjes naast elkaar met de voorkant open. Elk kamertje had dus 3 muren en voorkant moest nog gezet worden.

Voor we vertrokken had ik niet gecheckt waar die grote honden waren. Ik dacht binnen in hun hok, hun tijden waren anders. Ik wandel, alles is lieflijk de zon is aan het ondergaan en we lopen over en op de berg. Komen aan bij dat in aanbouw zijnde gedeelte, was 10 min lopen, beetje heuvels.

Niks te doen, we lopen weg van het hotel en ik zie in een keer een van de eigenaren. Da's een Hollander. 1,75 lang, pezig en maximaal 70/ 75 klg. Maar een moeilijke gozer, relaxed maar moeilijk. Ik zie hem het heuveltje aflopen, hij kwam van boven.

Hij was alle grote honden aan het uitlaten zonder lijn, heeft helemaal geen nut. Vier of vijf van die monsters, wat ga je doen met die lijn.

Ik loop net weg van het bouwterrein en wil die heuvel op, en ik zie die Hollander, met een lijn in zijn hand, geen hond. Hij komt net dat heuveltje afgelopen, 20 meter bij mij en ahKira vandaan.

Ik zie hem hij ziet mij, hij zegt het, ik denk het:

“shit”

En ik zie op het zelfde moment zo 4 monsters, alleen maar opengesperde bekken en snijtanden door hem heen, over hem heen die heuvel overgesprongen, schuimvlokken vlogen al in het rond. Dat was echt net een film.

Complete loss of control. Alles was total loss gegaan, in een fractie van een seconde. Die honden (haar broertjes en moeder) vielen als een baksteen van meedogenloze haat en rage op ahKira aan.

Ik liet haar gelijk los, kansloos. Ze grepen haar gruwelijk, beten haar gelijk kapot. Een woede, een haat en een Kracht dat kan je jezelf niet voorstellen. Die explosie van geweld en energie. Alles op 2m2. Alleen maar gegrom, klappende bekken en gekerm van ahKira, die gilte. Daar kom je niet tussen als mens als dat soort beesten bloedlust hebben. Die geur van haar maakte ze letter waanzinnig gek.

Dat ging 20 of 30 seconden compleet los, en wie komt eraan rennen. Chica, met nog 2 straathondjes. Chica die was net af van loopsheid, maar had nog een heel klein beetje geur.

En wat doet ze, ze springt er zonder bij na te denken midden in. Tussen al die bijten gebitten een razende monsters. Die wirwar van geweld, en ze sprong er zo tussen.

HAP ! ieuw ieuw ieuw (Chica).

Begonnen ze haar ook kapot te bijten. Maar hun focus was even weg van ahKira. Ik stapte gelijk erin en trok ahKira aan de lijn eruit, sleepte haar over de gond achter mij aan. Naar zo'n in aanbouw zijnde hokje, greep onder het meeslepen van die hond de scherpste schep. Die Hollander zag zijn kans ook gelijk en trok tegelijkertijd de grootste (BACCARA) weg van plaats delict.

Ik gooi ahKira gewoon achterin het eerste hokje, die was al weg. En ga in de opening staan met die schep. En trek die schep over het grove, ribbelige cement van de vloer.

! RAAEESCHHGGK, ! ik schraapte en gilte met die schep over het rauwe beton. Trok een lijn met geluid en iedereen die daar langs wou, zou de scherpe kant van mijn schep, dwars door zijn fokking schedel krijgen, no doubt.

Één hond achtervolgde ons, durfde niet voorbij mij te gaan omdat de grootste de andere kant al was meegetrokken. Die snapte dat ik sowieso zou slaan als ie kwam. Durfde niet alleen, en liep door achter die Hollander/ eigenaar aan. En toen ging de rest ook van Chica af en achter de baas aan.

Dat was close jongen, dat wil je niet geloven. Maar het was dat mini-herdershondje Chica, die voor net genoeg afleiding zorgde, zodat wij ook konden handelen met onze mensenlichamen.

Snap je, dat hondje deed een heldendaad hoor, vergis je niet. Smart-ass, maar wel dapper wanneer het moet. Is van de straat en van baksteen.

Want zij, Chica, past gewoon helemaal in één keer in die doggen hun bek. Bijten haar zo doormidden, heeft geen kans, maar ze overleefde zonder problemen de aanvallen. De schat.

Maar dat bedoel ik maar over haar karakter en slimheid (Herdershonden). Zij snapte wat moest gebeuren en redde niet alleen ahKira, maar ook onze beide asses.

Gekkie